

tjent Nr. 38 Danløv fare aldeles desperat omkring og slaa løs med sin Stav. Han er det eneste Vidne, der har set det. — Dernæst er der en Litograf Asger Smith, som forklarer saaledes: „Omtrent ved Nordbaneoverskæringen lagde Vidnet Mærke til, at der kom et Par Betjente cyklende og staa af og trække Stavene og hugge ind paa Mængden bagfra, medens der samtidig var et Par andre Betjente, som forfra standsede Mængden, der saaledes blev presset sammen fra begge Sider“. Det er der absolut ingen andre end Asger Smith, der har set. Det vilde ogsaa være ganske meningsløst, om Politibetjentene saaledes havde presset paa fra begge Sider. „Vidnet saa Inspektionsbetjent Nr. 43, Sørensen, som han fik Lejlighed til at tage i Øjesyn, slaa ganske vildt omkring sig med sin Stav, og han lagde særlig Mærke til to unge Mennesker, som bleve ramte med Staven paa Rygstykkerne. Staven blev trukken lige i det Øjeblik, Bommene gik ned. Da Bommene gik op, gik Vidnet over Jernbaneoverskæringen og saa ved denne Lejlighed en ung Pige, som han genkender i Emilie Rasmussen, hvem han fik Lejlighed til at tage i Øjesyn, gaa over Skinnerne omgivet af ca. 20 Mennesker. Hun holdt sig omkring Hovedet og græd, Vidnet ved ikke af hvad Grund“. Han har altsaa ikke set, at hun blev slaaet. — Dernæst er der et Vidne, Bud Aage Petersen. Han har set alle Betjentene „staa paa Rad“ — det gjorde de ogsaa — „foran Jernbaneoverskæringen, hvor Bommene i det samme vare ved at gaa ned, og trække Stavene, med hvilke de svingede i Luften. Vidnet saa, at der faldt Slag med Stavene, og at der var nogle, der bleve ramte, men kan ikke udtale noget om, hvem af de i Dag mødende Betjente der slog, saa lidt som han kan give nogen nærmere Oplysning om, hvem der blev ramt. Vidnet stod i venstre Side af Vejen ca. 15—20 Alen fra Bommene. Betjentene stod med Ansigtet vendt mod Mængden. Vidnet hørte ingen Mennesker raabe op om, at de vare blevne slaaede. Vidnet har ikke set noget til, at der var nogen Kvinde, der blev slaaet ved den paagældende Lejlighed.“ — Endelig er der Bagerikarl Aage Nielsen, som afgiver denne Forklaring, som mest er overensstemmende med Emilie Rasmussens: „Han saa da, at nogle af Betjentene pludselig trak Stavene og fór ind mod Mængden og slog løs paa denne. Paa Forehold og nærmere Eksamination viser det sig, at Vidnet sammenblander, hvad der skete andetsteds, med,

hvad der skete ved Nordbaneoverskæringen paa Ørstedvej, og han erklærer nu, at han ikke paa sidstnævnte Sted har set Betjentene slaa noget Menneske, ud over at han vil fastholde, at han har set en Inspektionsbetjent slaa en ung Pige et Slag i Hovedet med Staven. Dette skete, kort før Toget passerede, og medens Bommene vare nede. Vidnet stod ca. 1 Alen fra Bommene og ca. 3 Alen fra Inspektionsbetjenten. Vedkommende unge Pige, der ikke havde Hat paa Hovedet, stod fuldkommen rolig, da Betjenten slog hende i Hovedet. Vidnet erklærer, at det saa ikke ud til at være et særlig haardt Slag, og det saa ikke ud til at være tilføjet med Villie og havde nærmest et tilfældigt Præg. Vidnet erklærer udtrykkelig, at det ikke fik Indtrykket af, at det var vedkommende Betjents Hensigt at tilføje den unge Pige Slaget. Vidnet mener, at Betjenten er kommen til at ramme hende, da han ligesom de andre Betjente stod og svingede med Staven. Vidnet saa, at den unge Pige gav sig til at græde lidt, men han saa ikke, at hun tog sig til Hovedet. Hun stod kun og tørrede sine Øjne med Hænderne. Efter at Vidnet havde set den af ham omforklarede Episode med den unge Pige, hvilken Episode for øvrigt ikke gjorde noget Indtryk paa Vidnet, gik han sin Vej.“

Det er alle Vidneforklaringerne; jeg tror ikke, jeg har glemt en eneste af alle de Vidner, som tale til Fordel for Emilie Rasmussen. Nu ville ærede Medlemmer maaske spørge mig: Hvorledes kan dette dog gaa til, at her er der Vidner, der forklare forskelligt? Der er mange Vidner, der have staaet lige op ad Politibetjentene, som med absolut Sikkerhed tør aflægge Ed paa, at disse ikke have slaaet; der er Emilie Rasmussens Veninde, kan man vel kalde det, eller Bekendt, der har staaet og overværet det og med absolut Sikkerhed kan sige, at Emilie Rasmussen ikke blev slaaet, og der er andre Vidner, som sige, at de have set, at der blev slaaet. Hvorledes kan dette egentlig hænge sammen? Her maa dog vel foreligge falsk Forklaring. Denne Slutning tror jeg vil være noget forhastet. Det er nemlig et almindelig bekendt psykologisk Fænomen, som her foreligger, naar den Slags Ting passerer, at her vil der komme forskellige Forklaringer. Dette skyldes nemlig, at de menneskelige Evner i den Henseende aldeles ikke ere saa store, som vi selv bilde os ind, at de ere; den menneskelige Iagttagelsessevne er langt ringere, end vi selv tro. Der er